

det, her er Tale om. Det er beklageligt, at man nu er naaet dertil, at Arbejdernes Organisationer med fuld Føje kan sige overfor Staten, i dette Tilfælde Statsskovbruget, hvis øverste Leder er den højtærede Landbrugsminister, at han farer frem paa en saadan Maade overfor de Arbejdere, han har Ansvaret for, at han vilde blive dømt ved den Institution, som Staten selv har været med til at indstifte, Den faste Voldgiftsret.

Det Spørgsmaal rejser sig saa, hvad man har villet opnaa; har man blot villet spare disse Penge, eller har man ønsket at kunne sætte mere Arbejde i Gang? De private Skovejere, som foretog Lønreduktionen, undskyldte sig dog med, at det var Betingelsen for, at de kunde sætte Arbejder i Gang, at de fik denne Lønreduktion. Nu er Spørgsmaalet: Har denne Lønreduktion medført, at Statsskovvæsenet har forøget Arbejdet i Statsskovene? Det kunde der være saa meget mere Anledning til at spørge om, som der fra den højtærede Landbrugsministers Side, da Sagen sidst var til Behandling, netop blev antydet, at han var villig til at undersøge, om det var muligt at faa mere Arbejde sat i Gang i Statsskovene for derved at raade Bod paa Arbejdsløsheden. Den højtærede Minister udtalte, da Sagen sidst var til Behandling, og jeg gjorde mig til Talsmand for, at der skulde iværksættes betydelig mere Arbejde i Statsskovene, idet jeg paapegede de Omraader, hvorpaa jeg mente det kunde ske, at de Forhold, jeg havde gjort mig til Talsmand for, og den Henstilling, jeg havde fremsat, kunde blive taget op til Overvejelse og til den mest velvillige Overvejelse. Senere udtalte den højtærede Landbrugsminister, at de Omraader, som jeg havde paapeget, Kultivering, Vejarbejder o. s. v., netop var Omraader, hvor han mente, der kunde iværksættes betydeligt mere Arbejde.

Jeg havde nævnt et bestemt Tilfælde, nemlig Palsgaard Skovdistrikt, hvor Forholdene afvigte Eftersommer og Efteraar og i den nu afsluttede Vinter var særdeles uheldige for Skovarbejderne, ikke alene for de faste Skovarbejdere, men for de Husmænd og Smaakaarsfolk, der boede omkring Skovene; disse havde gennem Aarene haft

Arbejde i denne Statsplantage og vilde navnlig sidste Aar have haft den største Nytte af at kunne faa Arbejde i disse Statsplantager, fordi den Smule Landbrug, de har, som Følge af den tørre Sommer slog fuldstændig fejl. Jeg har undersøgt Forholdene baade i Palsgaard Skovdistrikt og Silkeborg Skovdistrikt, som ligger mig nærmest, og jeg har faaet konstateret, at det Merarbejde, der har været, er ganske uden Betydning. Der var en Maanedstid, hvor der var beskæftiget 10—15 Arbejdere mere i de nævnte Skovdistrikter, deriblandt Kvinder og Børn. Men da jeg spurgte, om der var projekteret Arbejder, som kunde ventes at give yderligere Beskæftigelse i den kommende Tid, blev der svaret absolut nej, det var der ikke; man vilde lige kunne beskæftige de faste Arbejdere, Hegnsmand og Skovløbere, men der var ikke Tale om yderligere Arbejde.

Det er altsaa ikke, for at der skulde iværksættes nye Arbejder, at disse Lønreduktioner er foretaget, det har kun været for at trykke Lønnen ned; at man har foretaget dem. Det forekommer mig, at det maa give Anledning til nogle Betragtninger overfor den højtærede Regering, navnlig overfor den højtærede Landbrugsminister, at man har valgt at gaa over, hvor Gærdet var lavest; jeg takker ikke saa meget for, at man ikke er gaaet over dør, hvor man staar overfor de stærke Tjenestemandorganisationer, man heldigvis har som Modvægt mod den Lyst, der findes indenfor andre Etater til at gaa samme Vej. Her staar man overfor Land- og Skovarbejdernes Organisation og Organisationen af de Arbejdsmand, som er beskæftiget ude hos Godsejerne, og som af Tidernes Ugunst har fundet sig nødsaget til at modtage de Lønreduktioner, som Godsejerne gennem deres stærke Organisationer har paatvunget dem. Og saa har man fra Statens Side ikke næret mindste Betænelighed ved straks at indkassere denne Gevinst overfor de Skovarbejdere, som ikke organisationsmæssig set har været stærke nok til at modstaa det Tryk, der fra Statsskovvæsenets Side er lagt paa dem.

Der blev forleden Dag i dette høje Ting ført en langstrakt Diskussion om, hvorvidt det var Landbruget eller Industrien, som vilde komme til at nyde godt af et Lovfor-